

Läsargruppen i Högbergskyrkan hösten 2016 / vintern 2017

Läsargruppen är öppen för alla. Det finns inga krav för att vara med, utan oftast går man med därför att man är nyfiken. Ordet i bibeln som inspirerats av den heliga Anden kan leda till att Anden inspirerar mig när jag läser. Ett sätt för Gud att "tala" med och till mig genom sitt Ord. Gud söker mig. Läsningen har under hela den kristna kyrkans tid varit en del i den troendes kontinuerliga förvandling och växt. Kanske en av den lokala församlingens djupare undervisningsprinciper.

Man kan via denna länk inspireras av att vara med i själva läsningen hemma utan att behöva känna att man måste gå på träffarna. Just nu läser vi Paulus 1a brev till Korinthierna. Bakgrunden till det brevet är att Paulus har fått höra via besök och läst brev om att församlingen inte mår bra. Mycket av den moderna tidsandan härrörande från grekisk och romersk kultur håller på att bryta ner församlingen. Församlingen i den moderna storstaden Korinth var år 50 -55 e Kr inte perfekt. Känns det igen? Vi får hjälp med läsningen och frågor genom en nyskriven "**En guide till första Korinthierbrevet**"

http://issuu.com/olof.brandt/docs/1kor_smakprov/0

Samtalshistorik

13/9 2016: 1 Kor. 12:1-26

12:1 – 12:11

Paulus korrigerar Korinth församlingens förståelse av Andens gåvor. Särskilt om tungotalen. Det verkar ha behövts många gånger under kristenheten. De Korinthier som talade i tungor formade en hierarki i församlingen. Tungotalarna hade kommit långt i den "andliga karriären" trodde man. De andliga gåvorna är inga manifestationer utan Guds ande är verksam när vi bekänner och förhållar Jesus Kristus som Herre. Paulus pekar på Guds mångfald som visar sig i församlingen där han utrustar sin församling med olika gåvor. Inte till likformighet utan just mångfald. Vi samtalar om vårt behov att prata öppet om de gåvor Gud har utrustat oss med. Ibland ligger de förborgade och vi behöver hjälpa varandra att bekräfta var och ens gåva. Paulus gör det klart att gåvorna inte ges främst till individen utan till församlingens uppbyggnad. V 11 är tydlig med att det är Gud själv som bestämmer vilka gåvor var och en får. De är till församlingens mångfald och olikheterna kommer från Gud själv.

12:12 – 12:26

Om Paulus i förra avsnittet på ett abstrakt sätt förklarade betydelsen av olika gåvor i församlingen så blir han i detta avsnitt mycket mer konkret då han vill förklara församlingen som kropp med många lemmar. I många samhällen bildar människor hierarkier där människan ingår i en organisation och får en/lär sig spela en roll. Församlingen är mycket mer än en mänsklig organisation. Den är Kristi kropp, en andlig gemenskap som har blivit till genom anden. I Kristus är gamla distinktioner mellan människor omintetgjorda eftersom Anden har gjort oss till ett. Sen utvecklar han vårt beroende av varandra precis som hela kroppens lemmar är beroende av varandra. Paulus är en förnämlig församlingsutvecklare som på djupet går in på det som karakteriserar en församling. Det är sannerligen ingen förening. Idag ställs vi inför allt lidande som kristna församlingar just nu står inför. Lider en så lider alla de andra. Paulus anade vad som skulle ske med framtidens kristna församlingar. Frågan blir då hur vi praktiserar våra systrars och bröders lidande idag. En del visar sitt kors, många ber. Vi har ju samma Ande.

11/10 2016: 1 Kor. 12:27-31, 1 Kor 13:1-7

12:27 – 12:31 Gud har designat församlingen och den är Hans

Nu är Paulus helt tydlig kring församlingens identitet. Detta gäller även idag. *Ni utgör Kristi kropp och är var för sig delar av den.* Kan det sägas klarare? Kroppen och jag! Jesus och jag! Detta är hela hemligheten med församlingen. Ofta krånglar vi till det med våra definitioner. Församlingen utgörs av en enhet genom Anden. Anden är kittet. Samtidigt är det inte en homogen gemenskap. Det är

ingen förening där vi delar intressen och umgängeskoder som vi under lång tid bildat via en homogen kultur som omärkligt tänker och uppför sig lika. Församlingen står för mångfald. *I sin församling har Gud gjort några till.....* och sen räknar Paulus upp exempel på tjänster och gåvor och uppdrag som utgör Guds konstruktionselement i Kristi kropp. (obs det finns säkert mer). Om dessa inte finns kan då församlingen vara Kristi kropp? Jo säkert men då i en stor brustenhet. Vi samtalade om vem den heliga Anden är för var och en av oss. Vi samtalade också om varför vi inte mer ser oss som Kristi Kropp och om vikten av att vara öppna för Anden och att hjälpa varandra med att se vilka gåvor vi har i denna mångfaldsgemenskap.

1Kor 13:1–7 Vi lever i Kärleken

Detta avsnitt känner många människor till i kyrka och samhälle. Underbart att citera vid bröllop. Men som vanligt rycker vi människor ut det, som vi bejakar, ur sitt sammanhang. Att Paulus nu bokstavligen slänger in Kärlekens väg, som den borde heta, är att han vill komma åt det underliggande problemet i församlingen; man tänkte på sin egen vinning först och hade avsaknad av kärlek: Vad hjälper det om du har fått alla dessa gåvor men inte lever i kärlekens rum eller går på kärlekens väg? Om jag delar ut allt vad jag äger för att synas men inte har kärlek? Kärleken är aktiv och praktisk. Vår översättning får oss att tänka att kärleken är passiv men det ska vara aktiv och inte innehålla de negerande beteenden som Paulus nämner och som finns i Korinthförsamlingen.

8/11 2016: 1 Kor. 13: 8-13, 1 Kor 14:1-19

13:8 – 13:13 Kärleken är inte tidsbegränsad.

I dessa få verser visar Paulus att kärleken som evighetens signum aldrig kommer att upphöra men det gör naturligtvis de gåvor, som vi i denna yttersta tid får då vi verkar i församlingen. Dessa gåvor behövs då tillvaron är brusten och full av lidande och sår. I nästa tidsålder som Paulus kallar den fullkomliga behövs inte längre gåvorna då allt är fullkomligt. Kvar är då tron på det vi då ser, det hopp vi då är medvetna om och den fullkomliga kärlek som vi då lever i tillsammans med Gud Fadern, Sonen och den Heliga Anden. Om detta vet vi att det är fullkomligheten. Paulus är en mästare i att ge det fulla sammanhanget för församlingen då som nu och i evigheten.

14:1 – 14:19 Till församlingens uppbyggelse

Nu anknyter Paulus igen till det 12te kapitlet. Han vill ha ordning och reda i sammankomsterna. Det finns vissa som är så tacksamma för sitt tungotal att de mer visar hur andliga de är än att använda det till uppbyggelse. Paulus menar att sammankomsterna och även gudstjänsterna har som mål att församlingen ska uppbyggas. På andra ställen ber han dem att under sammankomsten komma med profetiska ord, uppenbarelser, uppmaningar och undervisning. Ett tungotal utan tolkande leder inte till uppbyggelse som är sammankomstens uppgift.

6/12 2016: 1 Kor. 14: 20–25, 1 Kor. 14:26-40

14:20-25 För att människor ska komma till tro

Tungotal tror vi oss veta vad det är. Men vad är profetiskt tal? Profetia blir nästan alltid tolkat som det som sägs om framtiden. Paulus menar här att det är sanningar, uppenbarelser och utmaningar som uttalas. Gud vill att Anden ska verka i församlingen på ett sätt som gör Gud synlig för en människa som inte tror.

Profetian är alltså Guds verktyg för att människor ska komma till tro. Någon i församlingen säger något till en person som träffar mitt i hjärtat. Man blir genomskådad. Inte genom intellektuell påverkan men mer av att Anden uppenbarar. Jämför när Filippus berättar för Natanael om att de har funnit Jesus. Inte kan nått gott komma från Nasaret säger Natanael. Jesus möter honom med att säga att Natanael är en sann israelit utan svek. Hur kan du känna mig frågar Natanael. Jag såg dig redan under fikonsträdet. Natanael blev övertygad om att han mött Jesus. Jesus hade använt sitt profetiska tilltal givet av Anden. Detta samspel mellan Anden och församlingen vill Paulus ska vara ett

kännetecken för en levande församling där profetian finns för att övertyga människor att komma till tro på Jesus. Något blir uppenbart som rycker undan tvivel men bekräftar att här finns den Gud som jag sökt.

14:26-40 Alla är med och bidrar

Paulus tar här tydligen upp vissa ordningsproblem i den Korinthiska församlingen. Men huvudpoängen menar jag är att församlingen ofta träffades utanför den ordinarie gudstjänsten. Man hade sammankomster som var av ren uppbygglig natur. Det var livsberättelser, man bidrog med undervisning, uppenbarelser, sång, profetior, tungotal med uttydning. Det står inget om präster och pastorer utan församlingen hade sammankomster som till viss del likande de rörelser som vi ibland kallar väckelserörelser. Det fanns en frihet under Andens ledning och ömsesidigt ansvar. Varför allt detta tal om uppbyggelse? Jo det finns andliga principer för församlingsuppbyggnad och den enskildes uppbyggelse och tillväxt då församlingens liv är att stärka den enskilde i att verka i det sammanhang "ute i vardagen" som Gud har satt hen. Församlingen har ingen annan uppgift eller mening än att vara Kristi kropp genom det "prästerskap" var och en är utvalda till, i Guds skapande värld under alla århundraden till denna tids slut. Världen skulle aldrig komma till församlingen utan församlingen med sitt "prästerskap" skulle ut i världen. Ganska enkelt egentligen. Var och en fick mat, kraft och energi från församlingen. Om detta "matande och födande" undervisar Paulus. Han sa aldrig "hur ska vi få hit dem till kyrkan?"

17/1 2017: 1 Kor. 15: 1–19, 1 Kor. 15:20 -28

15:1–19 En tom grav

Många anser att detta kapitel är NT:s mest lysande utläggning om uppståndelsen. Här måste nu Paulus ta tag i en den mest grundläggande frågan i hela frälsningsverkets. Frågan om uppståndelsens betydelse. Den är grunden, hoppet och garantin för vår frälsning. Även här hade församlingen kört fast då olika meningar gjorde gällande att uppståndelsen kanske ens fanns från de döda. Det är klart att det sprider stor oro i församlingen.

Det är nu Paulus nästan läxar upp församlingen genom att två gånger fråga den om han måste påminna dem om hans ursprungliga förkunnelse när han första gången förkunnade och undervisade evangeliet för dem. Evangeliet om att Kristus dör för Våra synder, blir begravd och uppstod. Om inte Jesus har uppstått så är vår tro lika tom som graven. Och vi som idag tror på Jesus ska uppstå på samma vis som Jesus, dvs våra kroppar ska uppstå. Dvs du och jag ska kunna känna igen varandra.

15: 20–28 Vår uppståndelse är Guds seger.

Döden är den slutliga fienden i skapelsen som måste besegras. Vi talade om döden som vän eller döden som fiende. Från Jesus uppståndelse och Andens utgjutelse lever vi nu i väntan på vår egen död och uppståndelse. Hur ser vi på döden som vi ska genomgå?

Vi talade om hur viktigt det är att vi också bör påminnas om hela frälsningsverket och dess storslagna skapelsefullbordan. Här finns alltså mening. Men hur förklarar man det idag för människor som inte har mötts av det kristna budskapet. Vi pratade om hur vi själva förklarar Livets Mening. Vi är nog samma människor som Korinthierna som behöver påminnas om hela evangeliet. Vi menade att vi också behöver träna och öva på att berätta om vår egen tro så att vi inte bara bygger på något som vi "ärvde" någon gång för många år sen. Tro är liv som växer inom oss och om detta bör vi kunna berätta. Anden måste samverka med vår ande så att vi känner relationen med Jesus.

Uppbyggelselitteraturen är full av dessa trosberättelser som alla är unika i relationen till Jesus. Precis som våra relationer till våra anhöriga och vänner alla är unika.

14/2 2017: 1 Kor. 15: 29 - 58

15: 29–34 Framtiden formar nuet.

Vi började med att samtala om hur vi tänker om Meningen med livet efter att ha läst allt detta med Uppståndelsen. Visst är vi medskapare och ansvarsfulla medmänniskor som därmed känner en mening med tron på Jesus som vi äger. Sen finns hela Guds skaparverk och Guds frälsningsverk som pekar mot en Uppståndelse och en ny skapelse. Meningen med livet här är då kanske en försmak av denna kommande gemenskap. Jesus säger att Gudsriket redan är här, det bor i er redan. I detta brev till Korinthierna verkar det som Paulus spar den viktigaste frågan till sist. Kommer vi att uppstå? Om så Hur? Om nu inte de döda uppstår varför håller ni på som ni gör? Det är väl lika bra att äta och dricka ty imorgon ska vi dö. Nej säger Paulus låt er inte bli bedragna av dåligt sällskap, den bästa kan bli förstörd. Tuffa ord till de i församlingen som påstod att de inte trodde på uppståndelsen och inte ville veta något om Gud.

15: 35–49 En kropp nu och en kropp sen.

Hela detta avsnitt på 14 verser är svårt att recensera. Paulus går på djupet och tar exempel från vår botaniska värld. Nu är vi ett "frö" med celler som liksom vilar tills omgivningen är den rätta. Men vi kommer att förvandlas till en helt annan kropp. Dagens fysiska kropp med blod och ämnesomsättning med syre, vatten och kolhydrater som drivmedel blir en annan kropp med "annat drivmedel" – den heliga Anden. Så jämför Paulus med Adam och sen den uppståndne Jesus som hade en annan kropp men dock lika den han hade innan döden. Jesus var en avbild av både den jordiska kroppen och den himmelska. Vi samtalande om hur vi känner inför att uppstå i kroppslig himmelsk form som är så snarlik den kropp vi har idag. Tankar som vi inte berört så ofta i kyrkan. Det kan vara positivt att tycka om sin kropp idag. Det finns en kontinuitet!!

15: 50–58 Vi väntar på en slutsignal.

Om det finns en Uppståndelse för alla, hur och när ska det då ske? Detta vet Paulus att vi alla funderar på. Nu gör han en stor och väldigt kort summering av tidens slut då döden slutligen besegras. Men uppståndelsen handlar inte bara om livet efter döden utan om livet här och nu. Jesu Uppståndelse är den stora starten av den verkliga framtiden. I denna framtid får vi leva just nu. Vi får leva i en försmak av Guds seger som blir 100 % och verkställs när alla uppstår. Det är att redan nu leva i ett segerrus. Att i detta glädjerus få leva för Guds rike just idag 2017 med Gud? Är det den ultimata livsmeningen?

14/3 2017: 1 Kor. 16: 1–24. Sista kapitlet

16: 1–12 Om givande som skapar gemenskap

Innan vi började samtala om det sista kapitlet i Korinthierbrevet så försökte vi summera det vi personligen kommer ihåg från detta Paulus brev. Vi sa ungefär så här: Paulus är väldigt tydlig med vad han skriver. Han tar om, han fördjupar, gör olika omskrivningar. Han brinner verkligen för vad han vill skriva. Han tar upp många olika saker. Någon minns speciellt Uppståndelsekapitlet om att vi kommer att ha nya kroppar och att vi finns i en ny himmel och ny jord. Uppståndelsen är grunden för vårt lärjungaskap och motiverar all form av mission och tjänande. Uppståndelsen är det löfte som församlingen vilar på. Vi hade lite till "mans" svårt med Paulus kvinnoösyn i något kapitel. Vi tror att det är något mycket speciellt i denna församling. Då det egentligen var från Chloes folks berättelser som brevet kom till. Man tror att Chloe var en ledande kvinna i vars hem en husförsamling höll till. Det kanske intressantaste är att brevet inte är en samling "tänkespråk" skrivet av någon lärd guru utan ett realistiskt fall från en församling i en av dåtidens mest moderna städer mitt i en grekisk och romersk blandkultur. Dessa kulturer samexisterade fredligt med gudar och filosofier om andlighet. Och så kom det in en kristen församling in i denna "häxkittel" som så många andra låter omvärlden få ett inflytande. Det smyger in sig ett annat tänkande i olika trosfrågor eller de kristna kärleksbuden, moralen luckras upp. "Va då kroppen, så länge jag är andlig kan jag gå till prostituerade...". Vi har hela tiden från guiden fått frågan om vad vi tror Gud vill säga till mig och min församling genom de kapitel vi läst. Alltid en mycket svår fråga. Här gällde det givandet till de jättefattiga jude-

kristna i Jerusalem från de hednakristna iden nya världen, där Paulus uppmuntrar till regelbundenhet, ett medvetet beslut att alltid vara med, istället för: ska se vad jag ska ge idag. Vi är glada för de givarmål vi har i vår församling och att det verkligen kan ge gemenskap då vi vet att gåvorna kommer fram och att vi tillbaks får vänner som beder för oss.

16: 13–24 Gör allting i kärlek

Omgivningens påverkan har fått några i församlingen att vackla i tron. Eller ifrågasätta delar i frälsningsverket. Paulus vet om att vissa ifrågasätter; Marias jungfrufödelse, helanden, korset, blodet, uppståndelsen, anden osv. och om detta får fortsätta så förlorar församlingen sakta sin legitimitet. Det finns många idag i våra kyrkor som har svårt med både det ena och det andra. Vad skiljer den kristna tron från andra fina kärleksreligioner? Kristus är säkert en bra Väg, men han är inte ensam, det finns också andra vägar menar man. Ja så blir vi påverkade precis som Korinthierna, som alla andra genom den kristna historien. Paulus känner sig osäker på om han har förlorat sin auktoritet och ber dem ta emot andra evangelister. Det märkliga är att mot slutet av brevet skriver Paulus själv med egen hand för att verkligen som vi säger "pränta in det viktigaste", dvs det handlar om kärleken till Jesus Kristus: *Om någon inte älskar Herren: förbannelse över honom*. Låter hårt men det är Paulus sätt att hänvisa till GT om en medveten handling att bryta förbundet och avvisa Gud och hans vägar. Ja och detta gäller helt och fullt idag också. Älskar du Jesus? Vi kommer aldrig, aldrig förbi denna universella församlingsfråga. Men sen är han kärleksfull mot dem genom att tillönska nåd (oförtjänad kärlek från Jesus åt er alla, även de som avviker) och min kärlek är med er alla i Kristus Jesus. Vi kan avsluta med att säga: Vilken församlingsledare och kyrkoledare. Nu har vi hans ord 2000 år efter att följa precis som Korinthierna fick breven de fick. Det var nämligen 2 brev i detta 1 Kor. Ett om allt Paulus hört från Chloes folk och sen församlingens frågor som följd. Tala om dialog med snigelpost. Men om vi inte läser så är vi också ynkliga och kan inte stå orubbliga och fasta utan är som frön i vinden. Vi blåser lite hit och dit. Vi kan lära av Korinthierbrevet och hur den dialogen funkade. Men läser vi inte så lär vi oss inte och fröet riskerar att torka bort när det flugit färdigt och kommit i vindskugga....

Nu avslutas denna länk om Korinthierbrevet

Nästa samling är 11/4, 2017, 19:00. Då börjar vi att läsa Jakobsbrevet om tro och gärningar. Intressant under Lutheråret. Hans proklamation var ju tron och skriften allena. Men är det så riktigt i själva verket? Kom med och läs och samtala om Jakobsbrevet. Vi ska bara läsa Jak. 1: 1-27. Det blir sidorna 21- 33 i guiden. Om du inte har boken får du en när du kommer. Mer böcker fixas lätt

Vi blir genom Jakobsguiden rekommenderade att också parallellt läsa Jesu Bergspredikan Matt. 5 -7

Sen bekanta dig redan nu med Markus evangeliet. Vår Kyrkas bibelbok 2017 !!

Det rekommenderas att du gör lite kladdanteckningar på guidens sida där frågorna finns så att du minns dina egna svar. Det hjälper vårt samtal då vi delar våra svar/nedskrivna tankar med varandra.

Dessa små sammanfattningar är skrivna av Thomas Fogelberg